

إِغْتِنَامُ الْفَرَصَةِ

بادرِ الفرصة، واحذر فوتها
 فَبَلَوْعُ الْعِرْرٍ فِي نَيْلِ الْفُرْصِ
 فَهُوَ إِنْ زَادَ مَعَ الشَّيْبِ نَقْصٌ
 قَلَّمَا يَبْقَى، وَأَخْبَارُ ثُقْصٍ
 بادرَ الصَّيْدَ مَعَ الْفَجْرِ فَنَصْ
 قَلَّمَا نَالَ مُنَاهَ مَنْ حَرَضٌ
 رُبَّ ظَمَانَ بِصَفْوِ الْمَاءِ غَصْ
 فَاقْتَصَّهَا، فَهُيَ نِعْمَ الْمُقْتَصِّ
 هَذِهِ حِكْمَةُ شِيخِ عَالِمٍ
 قَدْ يَضُرُّ الشَّيْءُ تَرْجُو نَفْعَهُ
 وَأَثْرُكِ الْحِرْصَ تَعِشُ فِي رَاحَةٍ
 وَاغْتَنِمْ عُمْرَكَ أَيَّامَ الصِّبا
 إِنَّمَا الدِّنِيَا خَيَالٌ عَارِضٌ
 فَابْتَدِرْ سَعْيَكَ، وَاعْلَمْ أَنَّ مَنْ
 سَعَى بِالْحِرْصِ تَعِشُ فِي رَاحَةٍ
 سامي البارودي

آلَبَارُودِيُّ مصري المولِدُ. قد تذوقَ مُرَّ الْحَيَاةِ وَحُلُوَّهَا. فجمعَ تجاريِّ قِيمَةً في حياته. شَجَّعَ الشَّاعِرُ في هذه القصيدة الشَّبابَ إلى الاستفادةِ مِنَ الْفُرْصِ لِلْوُصُولِ إلى الشرفِ والمجدِ. وَيَعْتَقُدُ أَنَّهُ لَا يَنْجُحُ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ إِلَّا الْمُجَدُونَ. وَيَرَى أَنَّ النَّاسَ فِي مُجَمَّعِهِ يُضَيِّعُونَ عُمَرَهُمْ إِلَّا أَصْحَابُ الْأَخْلَاقِ الْكَرِيمَةِ وَمَنْ تَعَرَّفَ عَلَى حَقِيقَةِ الْحَيَاةِ. آلَبَارُودِيُّ قد أَحَسَّ أَنَّ بِلَادَهُ لَا تُعَانِي إِلَّا الْكَسَالَةُ وَالْخُمُولَ فَيَدْعُوا إِلَى السَّعْيِ وَالْعَمَلِ.

١ أكتب عنواناً مناسباً آخر للقصيدة على حسب رأيك :

٢ انتخب الأنسب لمفهوم القصيدة :

- رأيت الدهر مختلفاً يدور
- دفأت قلب المرء قائلة له
- في الجبن عار وفي الإقدام مكرمة
- فلا حُزن يدوم ولا سُرور
إن الحياة دقائق وثوانٍ
والمرء بالجبن لا ينجو من القدر

٣ للتعریب :

١ من أيام جوانی از عمر خود را مفتتم می‌شمارم.

٢ عزت در غنیمت شمردن فرصت هاست.

فوائد آموختن این درس چیست؟

— اسلوب استثنا دارای چه ویژگی هایی است؟

— اسلوب استثنا مرکب از سه رکن است : **مُسْتَثنَى مِنْهُ**، **ادات استثنا** و **مُسْتَثنَى**.

— اعراب مستثنی (اسم پس از إلآ) چگونه است؟

— مستثنی منه گاهی در جمله حذف می شود.

با اصطلاحات «استثناء»، «مستثنی منه» و «مستثنی» آشنا شویم.

✓ **استثناء** مصدر باب (استفعال □، انفعال □) است.

✓ **مستثنی** (اسم فاعل □، اسم مفعول □) به معنی (جدا شده □، جدا کردن □) است.

✓ **مستثنی منه** به معنی (جدا شده از آن □، جدا کردن از آن □) است.

اکنون به الگوی زیر توجه کنیم :

* أَدْيُتْ امْتَحَانَ جَمِيعِ الدَّرْوِسِ. مَا أَدْيُتْ امْتَحَانَ اللِّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ.

جمله اصلی + إلا + مستثنی

أَدْيُتْ امْتَحَانَ جَمِيعِ الدَّرْوِسِ إِلَّا اللِّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ.

چه کلمه‌ای موجب ارتباط میان دو جمله شده است؟

«اللغة العربية» از چه کلمه‌ای استثناء شده است؟

اعراب اسم بعد از إلا چگونه است؟

اکنون با استفاده از الگوی داده شده، اسلوب استثنای سازیم :

١ نَجَحَ التَّلَامِيْدُ فِي الْامْتَحَانِ. مَا نَجَحَ الْمُتَكَاسِلُ فِي الْامْتَحَانِ.

مستثنی منه می‌باشد
از یکی پیشتر
(باشد □، نباشد □)

.....
٢ يَقْصُصُ كُلُّ شَيْءٍ بِالْإِنْفَاقِ. لَا يَقْصُصُ الْعِلْمُ بِالْإِنْفَاقِ.

به اسم قبل از إلا «مستثنی منه» و به اسم پس از إلا «مستثنی» می‌گوییم.

اعراب مستثنى (منصوب □، مرفوع □) است.

الظُّفَرُ لِغَاتَكَ

١ عَيْنُ الْمُسْتَثْنَى وَ الْمُسْتَثْنَى مِنْهُ :

- لَا يَفْوُزُ النَّاسُ إِلَّا الْمُجَدِّيْنَ مِنْهُمْ .

- ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهُهُ﴾

٢ تَرْجِمَةً مَأْيَلِيًّا :

- ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾

- كُلُّ شَيْءٍ يَرْخُصُ إِذَا كَثُرَ إِلَّا الْأَدَبُ .

مَكْتُومًا

گاهی در جمله‌های منفی، مستثنی منه حذف می‌شود :

ما قرأتُ (دروسی) إِلَّا درس اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةَ .

مستثنی منه

در چنین استثنایی معنای **حصر** و **اختصاص**

وجود دارد : جز درس عربی درسی را نخواندم.

(فقط درس عربی را خواندم.)

از کجا تشخیص دهیم ،
مستثنی منه محدود شده است؟

هرگاه یکی از ارکان جمله در
عبارت قبل از إِلَّا ذکر نشود
(فاعل، نائب فاعل، مفعول به،
خبر) باید حدس بزنیم که
مستثنی منه محدود است.

نَهَارِين

الْمَدْرِينَ الْمَوْلَ

لِلتَّطْبِيقِ

إِقْرَا النَّصَّ التَّالِيَ وَتَرْجِمْهُ ثُمَّ أَجِبْ

عَنِ الْأَسْئَلَةِ :

دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) الْمَسْجَدَ وَحِيداً وَ شَاهَدَ هُنَاكَ جَمَاعَتَيْنِ؛ جَمَاعَةً يَتَفَقَّهُونَ وَ جَمَاعَةً يَدْعُونَ اللَّهَ .
فَقَالَ : كِلا الْمَجْلِسَيْنِ إِلَى خَيْرٍ . أَمَا هُؤُلَاءِ فَيَدْعُونَ اللَّهَ وَأَمَا هُؤُلَاءِ فَيَتَعَلَّمُونَ وَيُفْقَهُونَ الْجَاهِلَ . هُؤُلَاءِ أَفْضَلُ . بِالْتَّعْلِيمِ أُرْسَلْتُ . ثُمَّ قَعَدَ مَعَهُمْ .

١ ماذا شاهَدَ النَّبِيُّ (ص) فِي الْمَسْجَدِ؟

٢ مَا هُوَ هُدُفُ بَعْثَةِ النَّبِيِّ (ص)؟

٣ أَعْرِبْ مَا أُشِيرُ إِلَيْهِ بِخَطٍّ .

الشَّمْرِينُ الثَّانِيُّ

شَكْلُ الْكَلْمَاتِ اَتِي اُشِيرُ إِلَيْهَا بِخَطٍّ :

أَسْتَشِيرُ النَّاسَ إِلَّا الْجَاهِلِينَ . ١

كُلُّ شَيْءٍ هَالَكَ إِلَّا وَجْهَهُ . ٢

الشَّمْرِينُ الثَّالِثُ

عَيْنُ الْأَصْحَى وَالْأَدَقَ فِي التَّرْجِمَةِ :

لَا تَطْلُبُ إِلَّا الْحَسَنَاتِ.

— فقط خوبی‌ها را طلب کن. □

— مخواه جز خوبی را. □

۱ گاهی در جمله‌های منفی می‌توانیم جمله را به صورت

مبثت و مؤکد ترجمه کنیم : **ما جاء إلا هذا الطالب** = فقط این داشن آموز آمد.

۲ در ترجمة عباراتی که دارای کلمه «**إِنَّمَا**» است از

تعابیری چون «**فقط، بِي شَكٍ، تَنْهَا وَ...»** استفاده می‌کنیم :

إِنَّمَا الْعَرَةُ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْمُؤْمِنِينَ.

عرّت فقط از آن خدا و پیامبرش و مؤمنان است.

به ترجمة متن ذیل توجه کنیم و غلط‌های موجود در آن را تصحیح کنیم :

* * *

هذا خلقُ اللّهِ.

الْخَفَافِيشُ مِنْ أَعْجَبِ مَخْلوقَاتِ اللّهِ تَعَالَىٰ . ۲ فَلَا سَاعِدُهَا عِنْدَ الطَّيْرِ إِلَّا آذَانُهَا،
فَهِيَ لَا تَسْتَفِيدُ مِنْ عَيْوَنِهَا عِنْدَ الْحِرْكَةِ . ۴ قَدْ زَوَّدَ اللّهُ تَعَالَىٰ هَذَا الْمَخْلوقُ الْعَجِيبُ
بِحَاسَّةٍ سَمِعٍ حَادِّهِ جَدًا ۵ يَسْتَعْمِلُهَا لِاجْتِنَابِ الْأَصْطِدامِ بِالْأَشْيَاءِ أَنْتَأَهُ الطَّيْرَانِ . ۶ هُوَ يُرِسِّلُ
مَوْجَاتٍ صَوْتِيَّةٍ قَصِيرَةً ۷ وَعِنْدِ اصْطِدامِ هَذِهِ الْمَوْجَاتِ بِشَيْءٍ تَرْتَدُ إِلَيْهِ ۸ فَيُسَمِّعُهَا الْخَفَافِيشُ
وَيُدْرِكُ مَكَانَ الشَّيْءِ وَحَجْمَهُ وَبَعْدَهُ . ۹ وَلَا يَمْتَنَعُ بِهَذِهِ الْقُدرَةِ إِلَّا الْخَفَافِيشُ .

این آفرینش خداست.

۱ خفافیش‌ها از عجیب‌ترین مخلوقات خداوند متعال هستند. ۲ هنگام راه رفتن فقط گوش‌ها به او کمک می‌کند. ۳ او از چشم‌شناسی هنگام پرواز استفاده نمی‌کند. ۴ خداوند متعال این آفریده شکفت را به حس بسیار تیز شنوازی مجھز کرده است ۵ که آن را برای پرهیز از برخورد با اشیاء پس از پرواز به کار می‌برد. ۶ این جاندار امواج صوتی بلندی را دریافت می‌کند و ۷ هنگام برخورد این امواج به شیء این امواج به سوی او برمی‌گردد ۸ و خفافیش آن را می‌بیند و مکان و حجم و فاصله آن را دریافت می‌کند. ۹ بهره نمی‌برد از این توانایی مگر خفافیش.

أسالیب حصر

متکلم بلیغ گاهی بدون آن که در ظاهر عبارت خود کلمه‌ای دال بر **حصر** و **اختصاص** بیاورد، ساختار جمله خود را به گونه‌ای بیان می‌کند که شنونده فهیم، قصد او را دریافت می‌کند و **تخصیص** مورد نظر او را درک می‌کند.

١ ساختار : ادات نفی + ادات استثناء

﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرِّئْسُ﴾

محمد فقط پیامبری است که پیش از او پیامبرانی بوده‌اند.

خداوند در مقابل کسانی که برای پیامرش صفات دیگر از قبل «شاعریت، الوهیت و...» قائل بوده‌اند، این گونه او را در «رسول» بودن محصور می‌کند که محمد فقط یک فرستاده است نه چیز دیگر... بنابراین، صفات دیگر مناسب او نیست... او فقط رسول است!

٢ ساختار : إنما + ...

﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابُ﴾ فقط خردمندان پند می‌پذیرند.

«متنذکر شدن» و «به یاد آوردن» فقط از آن صاحبان خرد است! (کسان دیگر

متنذکر نمی‌شوند)

* * *

اکنون حصر را در آیات ذیل مشخص کنیم :

- ﴿وَمَا تَوَفَّيَقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ توفیق من فقط به وسیله خداست.

- ﴿إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الدِّكْرَ﴾ تو، فقط کسی را بیم می‌دهی که از قرآن پیروی کند.

- ﴿إِنَّمَا يَحْشِي اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ از میان بندگان خدا تنها داشمندان و عالمان از او می‌ترسند.

اقرأ الدعاء التالي وترجمه إلى الفارسية :

وَكُنْ - اللَّهُمَّ - بِعِزَّتِكَ لِي فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ رَؤُوفًا، وَعَلَيَّ
فِي جَمِيعِ الْأَمْوَارِ عَطْوَفًا . إِلَهِي وَرَبِّي، مَنْ لِي غَيْرُكَ أَسْأَلُكَ كَشْفَ
ضُرّي وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِي؟
يَا رَبِّ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ أَنْ
تَجْعَلَ أَوْقَاتِي مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذُكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخَدْمَتِكَ مَوْصُولَةً
وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا وِزْدَادًا
وَاحِدًا وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا .

«مِنْ دُعَاءِ كُمِيلٍ»

كَشْفٌ : كثار زدن

ضُرٌّ : ضرر

مَعْمُورَةٌ : آباد

مَوْصُولَةٌ : وصل شده، متصل

سَرْمَدٌ : جاودان